

in het niet bij wat ons Zuidelijke bestuurslid Mr. Hamming ondergaan heeft. Toen hij tenslotte, na zich lang schuilen te hebben ge-

Mr. J. L. HAMMING †

houden, in 's vijands handen viel, volgde een droeve tijd, waarbij hij tenslotte het leven liet. Mr. Hamming was met den heer Drijver het jongste bestuurslid in functie, doch hij heeft in het bestuur en in den bond een groote en voorname plaats ingenomen. Een gave figuur, een intelligent, scherpzinnige kerel, die ware sportbegrippen huldigde, charmant in den omgang, kortom een voortref-

lijk representant van het Zuiden in onzen bond en een man wiens nagedachtenis door allen in hooge eere gehouden zal worden.

Dat is het leven in dezen fel bewogen tijd. Ons hart bloedt bij de gedachte aan hen die ons ontvielen en toch komt telkens weer de eisch van dezen tijd naar voren: **concentreeren op het heden en de toekomst, aanpakken en met vereende krachten voorwaarts!** Dat is stellig ook in den geest van hen die ons ontvielen en van allen uit onze kringen, die hen ook in de jaren vóór den oorlog reeds in den dood zijn voorgegaan. Dat devies **voorwaarts** geldt voor ons hockeyers, alle krachten aanwenden, teneinde onze clubs weer sterk te maken, ons spelpeil weer op te voeren, onze vriendschapsbanden te hernieuwen en te versterken en te zorgen, dat onze hockey-jeugd ten volle de vreugde deelachtig wordt, die ons mooie spel hen zoo ruimschoots vermog te bieden. Dus een goede organisatie en een goede geest!

Wat de organisatie betreft, zien we met veel vertrouwen de bondsmachine in actie komen. Het bestuur is op den betreurden mr. Hamming na intact gebleven en het heeft zijn arbeid aanstonds hervat.

Over de geheele linie wordt nu ferm aangepakt en wat de hoofdzaak is: **er wordt weer hockey gespeeld in Nederland.** Aan dat spel hebben vele duizenden hun hart verpand, speelsters en spelers, en zij zullen er een eer in stellen de faam van het Nederlandsch hockey te bevestigen en te versterken, ons koninklijk devies getrouw: **Je Maintiendrai!**

ZWARE VERLIEZEN

onder de hockeyers

** Telkens weer worden we opgeschrikt door de ontstellende mededeeling: ook die is dood, gesneuveld, gefusilleerd of door de moffen dood gemarteld. En daar begint nu een nieuwe lijst van slachtoffers bij te komen uit Indië. Men juicht al als men hoort: die is behouden, die komt terug, doch de vreugde wordt dan telkens weer vertroebeld door berichten over hen die gevallen zijn, direct of indirect door onze beulen hier of in de tropen. En dan te weten, dat wat ons bekend werd stellig nog maar een klein percentage is van het groote aantal gevallen dat men ons niet heeft gemeld en dat ons ook niet toevallig ter oore kwam. Hoe zullen we allen missen, ieder in eigen kring het meest, doch ook allen tesamen.

Wij willen toch even resumeeren, welke namen ons opgegeven werden, resp. tot ons doordrongen. Reeds noemden we elders speciaal de namen van ons bestuurslid **Mr. Hamming** en van onzen internationaal **Piet Roodenburgh**. Wij willen nog enkele namen noemen. Men noemde ons de vorige week nog de B.M. H.C.ers **Brand**, oud-internationaal, en **L. Hooft**, speler van het Nederlandsche elftal B.

Van de Amsterdamsche H. & B.C. hoorden we, dat zij tien dooden te betreuren heeft. Van het eerste elftal behalve Roodenburgh ook de veel belovende **Roest van Limburg** en voorts **Carel Jibben**, die al in het begin van den oorlog illegaal werk aandurfde en na een lange ballingschap in den vreemde zijn jong leven liet.

Zeer zwaar werd H.D.M. getroffen. Niet minder dan 17 dooden zijn er al bekend en nog mist men zekerheid over verschillende leden en oud-leden, o.a. over De Wilde en Larive Jr. Zwaar gewond werd Ir. W. van Beek, bestuurslid van H.D.M., gewond werd ook

vrij ernstig Van der Wall. Gevallen zijn de volgende H.D.M.ers: **Hijmans, Hardeman, Douwes Dekker, De Lint Sr., Sillens, Van Groningen, E. Gosschalk, J. Gosschalk, H. Heimann, Ds. Laarman, Ir. Masthoff, Hjalie Olsen, Mangelaar Meertens, Voogt, F. v. Wijk, Naef en F. Oudraad.** Daar komt het ontstellende bericht bij, dat **Jan Ankerman**, de schitterende halfback uit onze eerste internationale jaren, de man, die in de eerste periode van „Hockey-Sport” enkele prachtige artikelen schreef over de techniek van ons spel, ook in Indië het leven liet.

Dan hoorden we, dat **W. de Koning** van Baarn ook bij de slachtoffers is.

Van de internationaals is ook **Rudi van der Haar** onder de Indische slachtoffers. Juist hadden we gehoord, dat Karel Houtzager en zijn vrouw — de zuster van Rinckel — met hun kinderen behouden zijn, of we kregen den domper op onze vreugde hierover, door de mededeeling, dat we Rudi van der Haar, den eminenten links-buiten van H.H.I.J.C. en in vele wedstrijden van het Nederlandsch elftal nooit weer zullen zien, aan uitputting gestorven reeds in 1943. We hebben aan dezen kalmen en bescheiden speler zeer prettige herinneringen. Onvergetelijk zal zijn spel blijven uit den laatsten wedstrijd dien Holland speelde voor het Olympisch toernooi in 1936 te Berlijn. Het was de beslissingsmatch tegen Frankrijk voor de derde plaats. De regen gutste van den hemel, de balcontrôle werd steeds moeilijker. Rudi speelde in de middenlinie waar hij vocht als een leeuw toen het 3—3 werd en de partij op 't laatst verloren dreigde te gaan. Toen is hij er alleen onweerstaanbaar doorheen gerend en heeft 't winnende doelpunt gemaakt. Toen hij later de held van den dag was, werd hij er verlegen onder en ontrook zich aan elke hulde. Een prettige sportjongen, dien we allen met eerbied en in vriendschap gedenken.

We vervolgen onze sombere lijst, een greep doend uit de vele brieven. Ook in Groningen betreurt men